

1. Seminární práce

STATISTICKÁ ANALÝZA DAT, PSY117

Marie Jahodová

415059, Mediální studia a žurnalistika, Psychologie

Vyučující: Mgr. Stanislav Ježek PhD.

Datum odevzdání: 1. 5. 2013

Fakulta sociálních studií MU, 2013

Co je hezké, to je dobré. Tradiční stereotyp naší společnosti možná určuje, jak vnímáme lidi kolem sebe. Právě tomuto tématu se věnuje studie Lenky Šrámkové, která zjišťovala, zdali se nám důvěryhodnější zdají atraktivní nebo neatraktivní lidé. Fyzickou atraktivnost i důvěryhodnost posuzovalo sto budoucích policistů, studentů Vyšší policejní školy ministerstva vnitra, ve věku 20 až 35 let. Studie vydaná v roce 2011 zjistila poměrně vysoký vztah mezi fyzickou atraktivitou a přisuzovanou důvěryhodností. Sloužila však především jako předvýzkum pro další studii, která bude zkoumat, jak jsou dopravní policisté ovlivněni prvním dojmem, na jehož základě se musí často rozhodovat.

Přitažlivost člověka je často řešeným tématem. Na jednu stranu je zájem o atraktivitu považován za povrchní, na druhou stranu mnoho studií dokazuje, že nás přitažlivost ať už vědomě či nevědomě ovlivňuje. Stačí se podívat na televizní obrazovky a hned je jasné, že kladným hrdinou je ten atraktivní blondák, zatímco takový Darth Vader má prostě smůlu.

Ne všem se samozřejmě líbí to stejné. Šrámková proto ve svém výzkumu rozdělila posuzované fotografie mužů a žen do několika kategorií podle jejich typologie. Posuzoval se například romantický, alternativní či intelektuální typ. Na všech byly nafoceny portréty mužů či žen, s neutrálním výrazem ve tváři před bílou stěnou.

„Jaký je vztah mezi vnímanou atraktivitou a důvěryhodností?“ zněla výzkumná otázka. Autoři si tedy chtěli ověřit teorii, zda je nejatraktivnější osoba hodnocena jako nejdůvěryhodnější a nejméně atraktivní jako nejnedůvěryhodnější. Respondentům byly předloženy dvě obálky s fotografiemi dvanácti mužů a dvanácti žen. Poté měli za úkol seřadit ženy a muže zvláště nejprve podle atraktivity a následně podle důvěryhodnosti.

Výsledky byly seřazeny do tabulky podle atraktivity a důvěryhodnosti. Největší rozdíl mezi pořadím mužů nastal u muže, který byl hodnocen jako druhý nejatraktivnější, ale v rámci hodnocení důvěryhodnosti se umístil předposlední. Všechny ostatní fotografie mužů se lišily maximálně o pět pozic z celkových dvanácti. Obdobná situace nastala u žen, kdy nejatraktivnější dívka, byla ohodnocena až jako devátá nejdůvěryhodnější. Ostatní dívky se posunuly maximálně o čtyři pozice. U mužů i žen byl vypočítán silný vztah mezi atraktivitou a důvěryhodností, a v případě, že bychom vynechali zmíněné extrémy, výsledný vztah by byl ještě silnější.

Problémem je, že ani atraktivita ani důvěryhodnost nejsou striktně definované pojmy a každý si tak pod nimi může představit odlišnou věc. Stejně tak víme, že každému se líbí něco trochu jiného a díky tomu je míra přitažlivosti značně subjektivní záležitostí. Fotografie navíc znázorňovaly jen obličej a ne celou postavu. I díky tomu nejsou schopny nahradit skutečné setkání, kdy posuzujeme další důležité faktory, jakými jsou například vystupování, způsob řeči nebo držení těla.

Výsledky tohoto výzkumu tedy nemůžeme příliš zobecňovat a to také proto, že se jednalo především o přípravu na výzkum následující. V něm dostanou dopravní policisté vybrané fotografie s popisem přestupku a budou mít za úkol navrhnout pro danou osobu adekvátní trest. Výzkum tak zhodnotí, zdali se policisté rozhodují podle pravidel nebo i podle dalších faktorů – v tomto případě vzhledu.

Napsala jste to hezky, čtivě... líbí se mi, že prezentujete důležité momenty studie a vhodně dávkuje informace... jen mi tu trochu chybí ta prezentace statistiky (i když ta pořadí chválím) a také dotažení prezentace těch závěrů do nějakého konce... věnovat se více tomu, co vyšlo, co to znamená... prosím o dopracování.

Zdroje:

Šrámková, L. (2011). Atraktivita a důvěryhodnost. *E-psychologie* [online], 5 (2-3), 9-23 [cit. 27. 4. 2013]. Dostupný z WWW: <<http://e-psycholog.eu/pdf/sramkova.pdf>>. ISSN 1802-8853.